

ne vpraša, ali je še človeku mar živeti ali ne; pokazala je svojo moč, svojo samostalnost. Pre-rano prerezala je namreč, dne 28. sept. t. l. deklici Zaliki Šnudrl v najnadepolnejših letih svoje dobe, nit življenja. Rajnka bila je od malih nog do zadnjega zdihljeja deklica poštenega in lepega vedenja ter poleg tega, da je bila edina hči, veliko veselje skrbnim starišem. Bila je vspešno vpeljana v vse stroke ženskega dela, ter kot taka živo zrcalo gospodinjstva. Uživala je ljubav in prijateljstvo vseh tovarišic, vsega ženstva in vseh župljanov in bila največi ljubček v rodbini sami. Ali kakor je mnogokrat, tako je bilo tudi tukaj, da človek obrača in Bog obrne. Rajnka čutila se je vedno zdrava, kakor riba v vodi ter nemogoče ji je bilo kedaj zboleti. Kar naenkrat pa se revše po neprevidnosti prehladi — in jetika bila je njena last. Od dneva do dneva ji je huje postajalo tako, da je po Veliki noči t. l. morala vleči. Vsa zdravila, vsa postrežba bila je zamanj, — morala se je udati pozivu od zgoraj. Ob 1/4. uri zjutraj je zdihlila v naročji ljube mamke in v navzočnosti najljubše tovaršice dušo in njenega neomadeževanega življenja bil je konec. Med goreče sveče in cveteče cvetlice, ki si jih je sama vzgojila, položile so nje tovaršice njeno truplo na pravico med tem, ko so bučeči zvonovi naznanjali žalostno vest. V nedeljo, dne 30. sept. vzdignile so pred domačo hišo črno oblečene deklice z mnogimi krasnimi venci kinčano rakev, spremljane od č. g. župnika, g. nadučitelja, rodbinskih članov in mnogobrojnega števila župljanov, ter ga prenesli pred cerkev in po službi božji na dvor vednega miru. Po dokončanih cerkvenih obredih opisali so č. g. župnik v kratkih, jedrnatih potezih življenje rajne, ter jo priporočili občinstvu v veden spomin. Bodi ji zemljica lahka!

J. T—a.

Iz Slovenjegrada. (Britka osoda.) Franc Pečolar, kmečki sin od sv. Martina, 28 let star, se je s Tončko Adamič od Starega trga, 20 let staro, poročil, ter se ž njo pod sv. Križem blizu Draurburga na Koroškem na kmetiji naselil. A prenemila smrt jima ne dovoli dalje časa, kakor ravno eno leto in 5 mesecev v zakonu živeti in še to zadnje 3 mesece v jako žalostnem in ginljivem položaji, zakaj oba sta na smrtni postelji ležela eden k drugemu milo zdihovaje in pomilovaje se tolažila. Nju prvi in zadnji rojenec se je že v angeljskem življenji, 4 mesece star, v boljše domovino preselil. Hitro pa je tudi njega ljubeča mati, ki se je še le 15. majnika leta 1887. omožila, že 15. oktobra l. 1888. na sušici bolehnala, za njim potovala. Oče pa, ki se je svoji ženi, vračivši se od zdravnika, nasproti peljal, se po nesreči povozi, ter vsled tega v glavi hudo zboli, in 8 dni pozneje, kakor žena, dne 23. oktobra, za

obema potuje. Ker tukaj na svetu ni dano njim dalje živeti, Bog daj pa vsaj v večnosti lepšo Vam zarjo sveteti!

Iz Ptujске okolice. (Žganje pa vino.) Kdor zahaja v Ptuj, ne more se dosta čuditi, koliko žganja se tamkaj proda, pravijo, da je par beznic za žganje pivcev natlačenih, žganje se kar lije v flaške, gospoda pa pije pivo in vino zaostaja. To je žalostna reč! Od ene strani vino poškoduje vinske tovarne na Dunaji od druge strani pa ljudje sami, ki kupijo raje žganje, v časi tam in tukaj tudi ponarejeno, škodljivo, za vino pa, koje sami pridelajo, ne marajo. Treba bode, da gledajo posestniki vsi in vsak, kdor ima ljudi na skrbi, na to, da ne pijo šnopsa, ako nočejo sreče in zaslužka zgubiti. Četrť litra vina za 5 krajcarjev je vendar boljše, kakor dva litra nemarnega šnopsa! Da pa ljudje vedó, kako da žganje celo človeku zavedenje jemlje in popači, tukaj en izgleđ. Šnopslar se žganja tukaj napije in je prav siten, tako, da so ga stepli in iz hiše bacnili. Drugi dan pripoveduje, kako ga hrbet boli in ne vé, zakaj; pripovedovali so mu drugi sedaj, zakaj da ga hrbet boli, temu pa se je on prav čudil, rekši, da celo nič ne vé, kaj se je večer ž njim godilo. Vinski pijanec vsaj nekaj malo zavedenja prihrani. Še večja škoda, ko je trsna už stori, je ta, da ljudstvo po žganji sega; toraj za pete žganjepivcem! Kdor že mora piti, naj pije po zmernem vino in vinska cena se nam vzdigne na novo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V prvi seji drž. zbora bili ste dve reči za večino poslancev veseli: gg. nova ministra in pa — drž. proračun. Od leta 1873 takega ni bilo, kakor je proračun za prihodnje leto t. j. brez primanjkljaja. Ako pojde stvar po volji ministra za drž. finance, vit. Dunajevskega, ostane še nekaj čez 169.000 gl. v dež. kasah. Veliko to sicer ni, vendar pa je že to veliko, da ne bode primanjkljaja. Kar je pa pri tem čudno, je to, da poslancem nemško-liberalnih strank ni po volji tak proračun ter mu preiskujejo vse žile in obisti, naj bi spravili va-nj — primanjkljaj. G. minister pa se razume na štetje in se toraj ne ušteje lahko. Sicer pa še že izvemo kmalu iz razprav, kaj je s tem proračunom. — Nekdanji predsednik drž. zbora, dr. Rechbauer, je že delj časa bolan v Gradci in sedaj ni več upanja, da še ozdravi. Mož je svoje dni hudo ropotal z liberalnim zvoncem. — Štaj. dež. hranilnica zviša obresti za vloge do 5000 gold. od 3 1/2 na 4. Ni dobro, če dela taka hranilnica, kakor je štajarska, spremembe, ako jih ni v resnici treba. — Koroški dež. poslanec, dr. Ubl, je v dež. zboru čudno vzropotal na slov. duhovnike, češ, da

je neresnica v tem, ko pravijo, da se slov. otroci ne naučé v ljudski šoli slovenski, pač pa zanemarjajo sami podučevanje v veronauku. To je se vé, da liberalna — neresnica in je dobro, če se vzdignejo čč. gospodi zoper tako obrekovanje. — Na Kranjskem se hvalijo po nekaterih krajih s prav dobro letino. Posebno sadja imajo veliko, ali cene nima. Jabelčnik pa se plačuje bojda polovnjak po 20 gld. — „Slov. učiteljsko društvo“ v Ljubljani je imelo veliko slavnost v proslavo 40letnice presvitlega cesarja in je bila, če sodimo iz gospóde, ki je bila vpričo in iz vzporeda, v resnici na čast temu društvu. — Gorica, glavno mesto Primorja, ima dva župana, to se pravi, eden, dr. Maurovich še je, drugi, dr. Pajer pa dela vse priprave, da postane župan. Čudno, po imenu ni nobeden italijanske krvi, po življenji pa sta oba prava pravcata Italijana. Zadnji, dr. Pajer, ima pa sedaj dobro ime pri c. kr. namestniku v Trstu in to pomeni za nj veliko. — Iz okolice pri Trstu se je zadnji teden popeljalo 330 ljudi v daljno Brazilijo in pojde jih še bojda v malih dneih ravno tje večje število. Težko, če najdejo, česar iščejo, svojo srečo v dalnji, nezdravi deželi. — V Istri imajo letos dobro, izvrstno vinsko leto. Vina je po mestih toliko, da jim zmanjkuje posode in tudi dobro je, kakor ga že zdavna ni bilo. Prav, naj dobodo naši rojaki le tudi kupcev dobrih! — Ogerski minister za drž. finance ni tako srečen, da bi ne imel več primanjkljaja za drugo leto, ima ga še čez 7 milj. Hvali pa se vendar-le, češ, da je tak primanjkljaj — pravo čudo. — V Bosni je sedaj nabor novih vojakov pri konci. K naboru jih je prišlo 590 a v vojaške vzeli so jih samo 43, največ je v njih pravoslavni ali staroverskih (26), najmanj je katoliških mladeničev (3), turskih pa je 14. Katoliških prebivalcev je v onih krajih le pičlo število. Turska sila jih ni bila zlehka trpela.

Vunanje države. Sv. Oče so izdali posebno pismo do svojih poslanikov, ki so pri večjih državah v Evropi; v njem se pravi odločno, da gre njim večno mesto slej, kakor prej in se torej v tem ni nič izpremenilo, odkar je bil nemški cesar v Rimu pri kralji Umbertu. To tudi ne more biti drugače. — Italija ima, kakor druge večje države, veliko stroškov in vselej premalo prihodkov. Minister za drž. finance pa vendar-le upa, da mu ne bo treba iskati posojila. Mirú pa je bojda tudi Italiji treba, če noče priti globlje v dolgove. No to je enkrat resnica. — V Španiji ostane staro ministerstvo ali ono hoče seči v vrste višjih častnikov „s kolom“, kajti zdi se mu, da ti snujejo novo vojaško ustajo, nov tak vojaški punt pa bi pač ne bil, saj so v tej deželi doslej skorej vse ustaje prišle iz vrste vojaštva. — Tudi na Francoskem stoji sedaj drž. proračun v raz-

pravi ali minister za drž. finance bojda ne zna — šteti. Vsaj očita se mu to od večih poslancev. Tako sicer že ni, toda nekaj je brž le v tem resnice — to, da hoče minister prikriti poslanecem, kako naglo da raste število stroškov. Kriva je tega bojda vojska od leta 1870. — V Londonu pride te dni več irskih poslancev pred sodnijo, očita se jim, da so krivi onih umorov, ki so se godili zadnja leta na Irskem. Pravi se, da ima sodnija za to več dokazov, mi pa mislimo, da jih je kriva le krivica, ki se dela čez 300 let ubogim Ircem. — Nemški cesar je šel v Hamburg, da je vpričo posebnih slovesnosti, ki se vršé ondi. — Knjižnica anglijskega zdravnika, dr. Mackenzieja, v kateri dolži nemške zdravnike, da so nevedni, sme se vendar-le prodajati poslej tudi po Nemčiji, s prva so jo bili zajeli, češ, da ne kaže za nemške bralce. — Ruski minister za vunanje zadeve, grof Giers, je obhajal 50 letnico svoje službe v državnih poslih. Čestitk je dobil veliko, tudi iz Dunaja, Rima in Berolina in to se sodi na dobro ter da so si te države z rusko prijazne. Nam bi bilo to po volji in državam bi, sodimo, ne bilo na škodo. — Bolgarsko sobranje ali drž. zbor je začel svoje delo in je princ Ferdinand sam odprl zborovanje. Princ zatrjuje, da bode k malu bolje za ubogo Bolgarijo ter da jej od zunaj ne preti nevarnost. Dobro, če to ni le prazna tolažba. — Kar se tiče Turčije, radi priznamo, da je dovolj zvita ter ne mara iti na limanice ne Rusiji ne Angliji, ki jo vabite na svojo strah. — Srbski kralj je sedaj kar na naglem velel pravoslavnemu nadškofu v Belem gradu, naj razveže on, brez cerkvenega zbora ali sinode, zakon med njim in kraljico. Leta je ustregel želji kralja ter je razvezal zakon, toda kraljica ne prizna te razsodbe in tudi ljudstvo ne, izlasti žene so dokaj hude na to razsodbo. — V Atenah, glavnem mestu Grčije, vrši se veliko slavnosti na čast kralju; 25-let že nosi sedaj kraljevo krono in uživa, kakor se vidi, splošno ljubezen pri grškem ljudstvu. — V severni Ameriki niso dovoljni z anglijskim poslanikom v Novem Yorku. Predsednik zedinjenih držav, Cleveland, tirja zato, naj ga odpokliče anglijska vlada. Skoraj ni dvoma, da mu ustreže v tem anglijsko ministerstvo. Bolji je mir, kakor pa prepir.

Za poduk in kratek čas.

Spominčica „Nezabime“.

(Pripovedka iz Slov. goric.)

(Konec.)

Kakor je znano, se je kedaj begun s smrtjo kaznoval. Jednako se je tudi Miroslavu prisodilo, da naj svinčenka, iz puške v srcé zagnana, konča njegovo mlado življenje. Miroslav je vz-